

for Københavns Amt (Axel Møller) var stærkt inde herpaa forleden Dag. Det ærede Medlem talte om den dobbelte Usandhed i Angrebet paa det ærede Medlem fra Ringkøbing, nemlig at han havde tilbudt Tyskland en Militærkonvention, og at en saadan ikke kunde forenes med Neutraliteten. Det første Spørgsmaal er tilstrækkelig klargjort ved den Instruks, det ærede Medlem forsynede sin Departementschef med, og yderligere klargjort ved det ærede Medlems egen Tilstaaelse. Derimod kan jeg ikke sige, at Sagen er blevet i næjere Grad klargjort ved de Udtalelser, det ærede Medlem fremkom med i Gaar; som der straks blev sagt, var der ikke noget nyt i dem. Jeg tror, at mange Medlemmer af dette Ting havde ventet sig noget andet, en dybere Imødegaaelse af de Angreb, der var rettede mod det ærede Medlem. Men det kom der ikke. I Stedet derfor gav det ærede Medlem sig til at tale om Neutalgælsen af Københavns Landbefæstning. Og det var for saa vidt meget interessant, som det, efter hvad der er oplyst, ikke har været muligt at faa det ærede Medlems Parti til at tage Stilling til dette Spørgsmaal i Militærkommissionen. Men nu ved vi altsaa, at Partiet Venstre ikke har noget imod at gaa med til at nedlægge Københavns Landbefæstning straks. Jeg forstod det saaledes, at det ærede Medlem saa meget lettere kunde gaa med dertil, som han allerede i 1909 under Forsvarslovenes Behandling havde ment, at Landbefæstningen kunde desarmes allerede 1918. Nu er vi ude over det Tidspunkt, og saa er jo det ærede Medlems Opfattelse gaaet af med Sejren eller, om man vil, hans Spaadom gaaet i Opsyldelse.

Med Hensyn til den sidste Paastand af det ærede 6te Medlem for Københavns Amt, nemlig at vi ikke har Ret til at hævde, at en Militærkonvention er uforenelig med Neutraliteten, maa jeg sige, at det forekommer mig, at det ærede Medlem her er ude i det meningsløse. Man kan maaske slutte en Militærkonvention i den Hensigt at faa Neutraliteten garanteret af den ene Magt, med hvilken man søger Forhandling. Men selvfølgelig er en Militærkonvention uforenelig med den ligelige Neutralitet. Herom kan der efter min Opfattelse ikke tvivles; enhver vil, forekommer det mig, blot med et Minimum af Omtanke kunne forstaa dette alene deraf, at en saadan Konvention ikke paa nogen mulig Maade kan afsluttes til begge Sider. En Militærkonvention kan naturligvis bl. a. gaa ud paa, at en Stat under visse nærmere angivne Forhold skal forblive neutral overfor

den Magt, med hvilken Konventionen er afsluttet. Men Konventionen binder, saaledes at man ikke i Frihed kan forhandle til modsat Side, og tvinger derved ud af Neutraliteten. I Realiteten vil derfor ogsaa en Militærkonvention være uforenelig med Neutraliteten. Neutraliteten vil være ophævet i samme Øjeblik, den Magt, med hvilken man har indgaaet Konventionen, er i Krig med en tredie. Konventionen paa lægger nemlig Pligter, som vil være i Modstrid med den tredie Magts Interesser, og man er derfor i Tilfælde af Krig mellem to Magter, i dette Tilfælde Tyskland og England, ikke længere frit stillet og kan derfor heller ikke iagttage en ligelig Neutralitet.

Sandheden er den, hvad ogsaa det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) i en Række Replikker har fastholdt, at Militærkonventionen i Tilfælde af Krig fører til Militæralliance, og at den derfor er Neutralitetens afgjorte Modstander. Det ses da ogsaa af de offentliggjorte Dokumenter, at General Kühnel, der har haft Lützens Indberetninger til Overvejelse og Erklæring, aabent taler om Alliance med Tyskland paa de Betingelser, der synes at fremgaa af Moltkes Udtalelser. Altsaa har Kühnel draget den Slutning, at Militærkonventionen, om hvilken det taltes i Instruksen, maatte føre til Alliance. Han gør opmærksom paa, at hvis Forhandlingerne fortsattes, saa vilde de let føre til Alliance eller Forpligtelser: de Aftaler, der skulde træffes mellem de to Landes Generalstabe, maatte føre til Alliance. Det hele var paa Forhaand givet, og var kom derved i et Afhængighedsforhold til Tyskland, som vilde være uforeneligt med Neutraliteten.

Hvad nu det andet Spørgsmaal angaar dette, at den nuværende Militærordning skulde have vist sig som den rette i Henseende til at holde os udenfor Krigen, er det ærede 6te Medlem for Københavns Amt (Axel Møller) ogsaa paa Vildspor og ligeledes de andre Talere, det ærede Medlem fra Aars (Lillelund) og det ærede 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen), der har berørt dette Punkt. Hvad er det, man paastaar i den Henseende? Man paastaar at de Lützenske Indberetninger godtgør at den bestaaende Militærordning var en Nødvendighed for os, om vi skulde kunne holde os udenfor den store Krig, som mange ventede, og som kom i 1914. Ogsaa selvfølgelig ogsaa, at vi er holdte udenfor Krigen netop fordi vi havde denne Forsvarsordning.